

skromni. Želim samo, da bi naši podpor-
niki tudi v prihodnje s takim razumeva-
njem spremljali naše delo.

Tajniško poročilo

(Poroča Doroteja Gorišek)

Od zadnjega občnega zbora 30. marca 1958 je bilo 30 rednih odborovih sej in dva sestanka muzejskega strokovnega so-
sveta. Običajno je bila seja prvi četrtak
ali prvo sredo v mesecu, zadnja dva me-
seca pred otvoritvijo muzeja na loškem
gradu, t. j. v juniju in juliju 1959, pa so
bile seje vsakih štirinajst dni. To so bile
obenem tudi seje muzejskega upravnega
odбора, ker je večina društvenih odbor-
nikov tudi v muzejskem upravnem od-
boru. Od zadnjega občnega zbora sta
umrla dva odbornika, in sicer člana
nadzornega odbora Gregor Kankelj in
Ivan Hafner. Ker so ostala zaradi tega in
po ostavki tov. Silva Marguča vsa mesta
v nadzornem odboru nezasedena, so bili
na seji upravnega odbora 6. aprila 1960
kooptirani v nadzorni odbor za pregled
poslovnih knjig za današnji občni zbor
tovariši Svetko Kobal, Lovro Planina in
Branko Berčič.

Od zadnjega občnega zbora je vstopilo
v Muzejsko društvo 31 novih članov,
29 rednih in 2 ustanovna. Danes šteje
društvo 253 rednih in 3 ustanovne člane,
skupaj 255 članov. Na seji dne 7. okto-
bra 1959 je upravni odbor namreč sklenil,
da povabi podjetja, naj pristopijo k Mu-
zejskemu društvu kot ustanovni člani, in
začasno določi enkratno ustanovnino v
višini 10.000 dinarjev. Do sedaj sta se
priglasila in plačala ustanovnino le ObLO
Škofja Loka in tovarna »Motor« ter jima
bodo izročene posebne diplome, kakor
imajo redni člani društvene izkaznice. Za
svoje člane je društvo priredilo leta 1958
izlet po primorskih in leta 1959 po do-
lenjskih muzejih.

Korespondenca se je vodila deloma
preko društva, deloma preko muzejske
uprave. Društvo je odposlalo 79 dopisov,
ne v številu dopisovanja glede prodaje Lo-
ških razgledov, oglasov zanje, vabil na
seje in na današnji občni zbor.

Društvo izdaja vsako leto en letnik
Loških razgledov. Doslej je izšlo 6 let-
nikov v nakladi po 1200 izvodov, le peti
letnik v nakladi 1500 izvodov. Stanje za-
loge Loških razgledov je naslednje: I. let-
nik 56 izvodov, II. letnik 105 izvodov,
III. letnik 310 izvodov, IV. letnik 575 iz-
vodov, V. letnik 809 izvodov, VI. letnik
704 izvodi, skupaj 2559 izvodov v vred-

nosti 767.700 din. Prodanih pa je bilo
doslej 5865 izvodov za 850.400 din. Red-
nih naročnikov je 155. Kot dar so bili
razposlani avtorski izvodi sodelavcem,
podjetjem za naročilo oglasov ter muze-
jem, galerijam in drugim znanstvenim
ustanovam v zamenjavo za druge njihove
publikacije, skupaj 728 izvodov. Z zame-
njavo smo prejeli 157 knjig raznih kul-
turnih in znanstvenih ustanov doma in
v tujini. Te so dragocena pridobitev za
muzejsko knjižnico. — Poleg tega ima
društvo na zalogi 1540 izvodov turistič-
nega vodnika Škofja Loka, Selška in Po-
ljanska dolina in vrednosti 77.000 din in
nekaj razglednic.

Društvo je podružnica Zgodovinskega
društva za Slovenijo in se po svojih
zastopnikih udeležuje njegovih občnih
zborov.

Blagajniško poročilo

(Poroča Tone Pirc)

V obdobju od zadnjega občnega zbora
je bilo izvršenih 308 vknjžb. Poslovanje
se opravlja po tekočem računu pri Ko-
munalni banki v Škofji Loki. Dohodki in
izdatki zajemajo v glavnem investicije na
Grabnu, preureditev loškega gradu ob
selitvi muzeja in izdajanje ter prodajo
Loških razgledov.

Za tiskanje IV., V. in VI. letnika Loških
razgledov je bilo plačano 1.998.547 din,
medtem ko zavzema postavka za hono-
rarje sodelavcem samo okrog 15 % stro-
škov. Z nabiranjem oglasov se vsako leto
prejme od podjetij okrog 500.000 din, in
če računamo, da stane vsak nov letnik
okrog 900.000 din, nam za kritje stroškov,
kljub dohodkom od oglasov in prodaje
knjig, vsako leto primanjkuje okrog
250.000 din. Seveda je denar naložen v
neprodanih knjigah, vendar je to počasno,
dolgoročno obračanje kapitala. Pri zad-
njem, šestem letniku smo si zato z garan-
cijo ObLO Škofja Loka izposodili pri
Komunalni banki za dobo 6 mesecev
200.000 din, kar bomo po predvidevanju
krili iz nadaljnje prodaje publikacije.

Ves preostali promet je bil v glavnem
povezan z investicijami na Grabnu,
vključno s preureditvijo loškega gradu.
Za investicije smo skupno prejeli od
ObLO Škofja Loka 1.687.893 din. Ker pa
dotacija včasih ni dotekala pravočasno,
smo morali zalagati denar tudi iz sred-
stev za Loške razglede. Končno nam je
za dokončanje predvidenih investicijskih
del Turistično društvo Škofja Loka za-
časno posodilo 200.000 din.

Blagajniška knjiga izkazuje v tem poslovnem obdobju 9.104.128 din prometa. Dohodkov je bilo 4.581.484 din, izdatkov pa 4.522.644 din. Saldo blagajne dne 24. aprila 1960 je 58.840 din.

Društvena imovina v zalogi publikacij (Loški razgledi, turistični vodnik) znaša 844.700 din. Društvene obveznosti v višini 458.150 din sestavljajo posojilo v Komunalni banki, investicijsko posojilo Turističnega društva in nekaj manjših neplačanih računov.

Poročilo gospodarja

(Poroča prof. France Planina)

Članom Muzejskega društva so znane selitve našega muzeja. Ko so bile zbirke po koncu druge svetovne vojne razmetane po klopih in oltarjih kapucinske cerkve in smo bili v zadregi, kam naj jih namestimo, so nam pogledi prvič uhajali na loški grad, kjer je bila tisti čas nastanjena bolnišnica za vojne ujetnike. To so bile tihe želje, o katerih pa nismo mogli upati, da se bodo kdaj uresničile. Vendar smo na sejah večkrat govorili, da bi bil grad najprikladnejši za muzej. K sreči so tudi politični delavci naše občine kmalu uvideli, da bi bil muzej najprikladnejša ustanova za grad.

Občina je po osvoboditvi prevzemala vedno več nalog, poleg politično-upravnih gospodarske in kulturne. Ljudski odbori so postali varuhi vrednot in pospeševalci kulture. V mnogih krajih so uradno ustanovili muzej, da so izpolnili tudi ta del svoje dolžnosti. V Loku pa se je že krepko uveljavljalo Muzejsko društvo in imelo dobro oporo v ljudstvu samem. Občinski ljudski odbor ga je zato kar pritegnil kot svojega sodelavca na prosvetnem področju. Tako se mu ni bilo treba ukvarjati s tem, da bi šele iskal muzejske delavce in jih spodbujal k delu. Moral je pa seveda prevzeti skrb za materialne potrebe muzeja, med drugim tudi skrb za primerne prostore. Ko je najel domala ves puštalski grad, smo lahko znatno razširili razstavne zbirke in je loški muzej dobival vedno večji sloves tudi med obiskovalci iz drugih krajev. Misel, da bi bilo za muzej in za mesto prav, če bi ga namestili na loškem gradu, s tem ni bila pokopana ne pri odboru Muzejskega društva ne pri predstavnikih ObLO. Ko je prenehala bolnišnica za vojne ujetnike, se naša misel še ni uresničila. Ko pa je z 31. decembrom 1958 bil razpuščen kazensko-poboljševalni zavod, je dolgoletna želja postala dejstvo.

Odbor je že vnaprej pripravil načrt za preselitev in za novo ureditev zbirk. Takoj po novem letu 1959 smo začeli s selitvijo. Razstavne zbirke smo prepeljali v nekaj dneh, predmete iz skladišč, delavnice in pisarne pa čez nekaj tednov. Večinoma smo jih spravili takoj po sobah, kakor je bilo predvideno po načrtu. A vse prostore je bilo treba še preurediti, zamenjati vrata, prebiti nova in zazidati prejšnja, urediti električno napeljavo, preurediti dohode na vrt, na dvorišče in na hodnike, prenoviti tla, preslikati zidove, nabaviti tekače, izboljšati vitrine, razkužiti in popraviti razstavne predmete in drugo. Muzejska uprava in društvo sta si prizadevala, da bi s čim manjšimi stroški čim bolj in čim lepše opremila nove prostore. Kljub temu je moral ObLO žrtvovati precejšnja sredstva za grad in muzej. Društvo upa, da niti ObLO niti prebivalstvo občine ne šteje teh izdatkov za zapravljenе. Saj je grad s tem ohranjen kot zgodovinski spomenik in je dobil tisto kulturno funkcijo, ki je z njim najbolj v soglasju. Iz izjav obiskovalcev je videti, da bosta grad in muzej postala simbol našega mesta in bo Loka prav po njiju znana širom po Sloveniji in Jugoslaviji, kakor je na primer Kropa znana po svojem umetnem kovaštvu. Razstavne zbirke niso sedaj samo bolj in pregledneje urejene, ampak so tudi pomnožene z mnogimi eksponati, ki jih v Puštalu še ni bilo.

Pri izdelavi načrta za razstavne zbirke smo vzeli v poštev časovni in vsebinski moment. Skušali smo prikazati naravne značilnosti loškega ozemlja in socialni ter kulturni razvoj ljudstva in njegovega udejstvovanja. Osnovna misel našega muzeja naj bi bila: delovni človek na loškem ozemlju se je skozi stoletja upiral pritisku tuje gosposke in delal za napredek na vseh področjih življenja, političnem, socialnem, gospodarskem in prosvetnem.

Od prikaza loškega ozemlja in njegovega fevdalnega središča ter nekaterih značilnosti narave si sledijo zbirke, ki upoštevajo razvoj človeške družbe od predzgodovinske dobe do časov narodno-osvobodilnega gibanja. V 11 od 14 razstavnih sob, 1 dvorani in 2 hodnikih so razporejeni predmeti, ki pričajo o življenju človeka na loškem ozemlju od predslovenskih časov skozi stoletja fevdalnega gospodarstva do borbene okupacijske dobe. Prepričan sem, da naše zbirke in njihov pomen vsi poznate. Zato ne bom govoril o njihovi sedanjí ureditvi, ampak se bom dotaknil načrtov za njihovo nadaljnje izpopolnjevanje in preurejanje.